

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

ECHO
CONCIONIS III.

THEMA. Herodes Tetrarcha metuebat Iohannem, sciens eum virum iustum, sanctum, & custodiebat eum, & libenter eum audiebat, & audito eo multa faciebat. Marci 6.

Facta repetitione vsitata, sic propositum;

Dicendum hodie iterum mihi de magnitudine Baptista, ex
I. Impositione nominis diuinitus;
2. Gaudio in eius Natiuitate;
3. Genere vite, & alijs quibusdam.
A V E.

I.

Ioannes, Magnus, ab impositione nominis diuinitus.

Illud à multis obseruatū est (Auditores) nemini in sacra historia nomen consultò aut impositum ab initio, aut pòst cum altero nomine diuinitus mutatū fuisse, quin magnæ cuiuspiam rei & singularis, quæ in illo futura esset, præfagium fuerit. Exemplis probare, in promptu est, saltem obiter per omnes Ecclesiæ politias & constitutiones decurrenti.

Nulli nomen diuinitus imponitur, aut mutatur, nisi magnæ rei præfagium; Andreas Masius præfat. comment. in Iosuanam.

Sunt autē Ecclē. 1. Sub Adamo in paradiso feliciter viuente; 2. Sub Adamo inde euecto, & misero ad Diluuium vsque; 3. Sub Noaco humani generis altero parente; 4. Sub Abrahamo fidei Iudaicæ Patriarcha. 5. Sub Moyse Legislatore; 6. Sub Christo & Euangelio. conditus est mundus, munere.

* 1. & 2. Sub Adamo nunc felicissimo, nunc infelicissimo Adam. n. quamuis non solo corpore, sed & diuino animo, parte sui præstantiore, constaret; tamen ab humo Adam, hoc est homo, statim vt conditus fuit, à Deo appellatus est.

Liquet ex Adamo.

Hoc autem nomen præfagijt, homines corpori, terrenisque cupiditatibus magis, quàm animo excolendo, cæloque adpetendo, intentos fore, heu! nimium verè, ac magno nostro malo.

C ;

Quò

Quò enim mōx conditus homo magis intentus, quā in corporis curam, vorato primum letifero illo pomo, ac deinde posteritate, parricidijs, bigamijs, & libidini- bus &c. terram opplente?

Noaco,

* 3. SVB NOACO. Vix dum nato puerulo, augu- tiffimum illud Noe nomē, id est quietis & consolatio- nis, Lamech pater instinctu diuino quis nesciat? im- posuit, quasi hoc nomine filij, lætorem mundo deinceps rerum faciem iam tum promittens.

(Sub quo quo mul- ta homi- nibus foli- to melio- ra conti- gere)

Et rectè sub Noaco mitigata primum terræ malignitas, quæ maledicta & diris deuota, mira adhuc contumacia labores spesque mortalium fallebat.

Post diluuium enim promisit Deus itura deinceps omnia æqua alternatione, messem post sementem, frigus post calorem, &c.

Noaco ipsi ac filijs benedixit.

Animalia peccato olim efferata, iterum cicurauit; *Terror vester*, inquit *ac tremor sit super cum t̄a animalia terræ*, &c. Gen. 9.

Nouum fœdus, posito arcu in nubibus, cum ipso, veluti iam ab Adami peccato placatior, percussit.

Sed & Noaco fingere atq; inuenire aratrum dedit (quorundā sensu) quo vnico plus agri vno die deinceps excoli potuit, quàm tota ferè hebdomada multis ligo- nibus.

Sed & idem vini repertor fuit.

Quanquam longius spectasse illud tam lætum Noe nomen credibile est, nempe eius potissimum consolatio- nis ac requietis sp̄e pijs prætendisse, quā in Christo tanquam piaculari hostia, quæ irato Patri genus nostrū tandem esset reconciliatura, recumbere atq; acquiescere possent, ne amissæ in paradiso felicitatis memo- ria, & meliorum desperatione, fathiscerent.

Ac fortè, prima illa vini a Noaco inuentio, mystici calicis institutionem per Christum præsignauit. Quid- ni? Nam & illū aquæ in vina conuersæ in nuptijs præ- tulerunt.

Abraha- mo,

* 4 SVB ABRAHAMO, cum scilicet Ecclesiam magis polire gestiret Deus, & Circumcisionis nota à reliquis

reliquis mortalibus distinguere, ideoque quartam po-
litiam institueret.]

Abrahamo enim tum ab Idolatriis, gratis seuocato
nomen commutavit, & tale indidit, quo parens
multarum gentium futurus ostenderetur, vir iam
natus annos circiter centum, vxorisque nonagenariæ
maritus, neque tamen adhuc vllius ingenuæ prolis pa-
ter. *Gen. 17.*

Præter enim Ismaëlitas, & ceteras ex vxore Cettu-
ra gentes tanquam alienas, ex ipso vno duodecim tri-
bus, quasi totidem populi, oriundæ.

Pavem habemus Abraham, aiebant illi Christi tēpo-
ribus. Deniq; etiam sic denotavit Deus innumerabilem
diversarum gentium ex toto orbe multitudinem, vesti-
gijs fidei Abrahamæ insistentem (qua scilicet fide ille non-
dum circumcilius, Deo crediderat) esse veluti in gentem
nomenq; Abrahamæ concessuram. *Rom. 4. 12.*

Genesis

Sic qui Iacob primum dicebatur, tandem Israel est
appellatus, *non vocaberis ultra Iacob, &c.* quo sacramē-
to, nunc non dico.

* 5. *SUB MOYSE,* cum sc. visum Deo, expedire, *Moyse,*
non modò Circumcisionis interfignio, sed & Lege, &
religionis quibusdā ritibus, ab alijs suos secerni, quorū
Ducem Moysen creabat.

Moyfi initid talis notionis nomen dari adcuravit,
quòd præfagium haud obscurum esset, Ecclesiæ suæ ex
summis calamitatibus, & fluxa religione (quibus tūta
malis in Ægypto sub Pharaone laborabat) liberan-
dæ.

Mosen enim vocari fecit, quasi dicas aquis extractū,
quarum natura fluxa est, quæq; in sacris literis miseri-
as representant.

Vide huone in lib. de vita Moysi.

Deuter. 31 Constat quoque fuisse tempus, quo Iosua, nō
Iosua, aut Iesus, sed Hosesas vocaretur.

Hosææ ergò nomen, in Iosue, per Moysen instinctu
haud dubiè divino commutatum, quòd sc. Dux ille po-
pulo esset per deserta præiturus, ac tandem per tot di-
scrimina rerum, in Latium suum, id est, in terram
promis-

Et Christo promissionis, deducturus. Item, quod Christū ipsum, Seruatorem verum vniuersorum, proximè figuraret.

* 6. SVB CHRISTO, Quæ ætas reliquarum scopus fuit, & omnis temporis plenitudo.

Et in ista quoque Mariæ præscriptū ab Angelo nomen, quod filio nato imponeret. Et vocabis nomen eius Iesum aiebat interpres Trinitatis Gabriel. Luc. 1.

Et ratio. Quoniam ipse saluum faciet populum suum à peccatis eorum. Neque enim ad instar priorum meus iste Iesus, nomen vacuum aut inane portat. Non est in eo magni nominis vmbra, sed veritas, ait Bernardus.

Magna gesturo, magnum nomē super omne nomen, diuinitus indi oportebat.

Philipp. 2. Prophetæ quoque, quoties de nominibus Christi, nunc hoc nunc illo prædixere? Vocabitur nomen eius Emmanuel.

Itē; Admirabilis, Pater futuri seculi, Princeps pacis, &c. Iam ipse Christi Legatus & Prorex Sacrorum quid? nonne & ipse, qui Simon antè vocabatur, ab ipso Christo Cephas, hoc est, Petra aut Saxum appellatus est?

Quorsum? Propter Ecclesiæ in ipso fundandæ mysterium, ait Cyprianus.

Ioannes Euangelista discipulus ille quem diligebat Iesus, nonne etiam tonitru appellatus.

Quorsum? Quòd aliquando plenus numine, oraculum illud cœleste, quasi ex ipso æterni Patris sinu abditissimo, apud mortales esset inonaturus: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum, &c.

Quid? Pontifices iam olim Summi in sui inauguratione, cur quæso nomina sua commutant, & in ista potius quam in alia, cum sit optio ipsis liberrima;

Subobscurè sci. hæc significaturum omnes studium quod sunt in eorum imitatione, quorum nomina libentius vsurpant, posituri.

Iudicavi nuper in Epistola dedicatoria Philippicarum mearum data 1605. ad Paulum V. Pontificem Maximum, quem vidi, quem visum, & familiarioribus quàm merebar colloquijs aliquoties auditum a-

maui, quem dilexi, quod omnia illius Paulum Apostolum spirarent. Faxit Deus! ut, quæ scio illum in votis habere, & parturire, & citò & sine doloribus, parere, publico bono, possit.

Sed quorsum inquis, tantæ ambages, de nominum vel impositione a Deo, vel commutatione?

Illorum Auditores, ut, si videtis, non nisi magnis & significanda magnitudini futuræ illorum qui accipiunt, nomina sic indi aut mutati, Baptistam nostrum etiam Magnum fuisse, hinc intelligatis. Illi enim etiam nomen diuinitus per Angelum impositum est & valde exactè victis tot obiectionibus, tot vicinis & cognatis aliter eum dicentibus illi inditum a patre.

Nam alioqui *vocabant eum nomine Patris sui Zachariæ.* *Luc. 1.*
Angelus anticipans Zachariæ dixerat *Et vocabis nomen eius Iohannem.* Luc. 1.

Mater contra vocaturos Zachariam: *Ne; uquam,* inquit, *sed vocabitur Iohannes,* agitata diuinitus, cum non didicisset à marito. Luc. 1. Illa per prophetiam didicit quod non didicerat à marito, ait Ambrosij. 2. in Luc. *Spiritus ei Sanctus qui Angelo mandauerat reuelauit.* Ibid.

Pater ipse quoque consultus, sed mutus, in pugillaribus scripsit dicens: *Iohannes est nomen eius.* Luc. 1.

Quasi dicat Ambrosij verbis; *Non ei nos nomen imponimus, qui iam à Deo nomen accepit: habet vocabulum suum, quod agnouimus, non quod elegimus.* Idem ibid.

Ibid. *Habent hoc merita Sanctorum, v. à Deo nomen accipiant.*

Ergò & Baptista noster cum primis Magnus.

Vide verò etiam quod nomen illi inditum! Non quodlibet, sed Iohannis, *nomen* pænè post illud Iesu, *super omne nomen virorum.*

Iohannes est nomen eius seu Iohannam, quod nomen nobis sonat idem, quod *gratiosus.* id est *in quo est gratia: plenus gratia,* seu *Domini gratia;* vel *Domini donum,* seu *Domini misericordia.*

F. Petrus Galatinus Franc. lib. 12. de arcanis Cath. Veritatis. cap. vlt. *Iohannes,* inquit, *gratia Dei interpretatur.*

Sed Iohanni nostro etiam nomen diuinitus datum,

Luc. 1.

Ergò & Magnus celsendus. Philip. 2.

Iohannes quid significet,

Theodorum aut Diodorum græcè appellare possis.

Angelus Caninius lib. de locis noui test. c. 13. *Iohannes grauosus & misericors.*

Gratia Dei, inquam dictus est noster Baptista, idque varijs de cauhs.

Ita dictus * j. VEL QVOD eum ex matre, quæ passim sterilis vocabatur, imò ex utroque parente vieto & decrepito, præter omnium opinionem, nasci (vt illum olim Samuelem, id est A-Deo-Datum, à mera Dei gratia profectum sit.

1. Ob miraculosâ eius natiuitatem, * ij. VEL QVOD ab eius iam tum conceptione, Gratia illud iam diu optatissimum tempus inceperit. *Matth. II. Omnes prophetae, & lex vsque ad Iohannem*

2. Ob rebus gratie tum illucelens, Cæpit enim, sub Iohannis Baptistæ ortum, Deus iam olim, & tam diu grauissimè nobis iratus, & cornum nos hæcenus solitus intueri, sereniore vultu, placatior, & quasi subridens, homines adspicere, signo iam instantis per Christum perfectæ reconciliationis.

Virgil. Tum quasi subridens hominum fætor atque Deorum,
1. A Eneid. Vultu, quo Cælum tempestasque serenat,

Oscula libauit nobis, & leuiter genus humanum osculo religionis adrigit, suauium castæ voluptatis mox daturus in Filij sui nuptijs seu læta Incarnatione.

Vt Aurora, vel Lucifero stella conspectis, mox exclamare solemus Dies, Dies, vel lucefcit, lucefcit; vtq; prospecto è malo nauis, aliquo portu, aut terra firma, dicimus Terra, Terra; & vt cum videmus *ficulneam ac reliquas arbore s producentes iam ex se fructum*, scimus quia propè est aestus; Sic nascente isto Iohanne, Christi præcursore & Gratia prænuntio, meritò Zacharias pater primum in pugillaribus scripsit, ac mox abrupto linguæ vinculo exclamare potuit, *Iohannes, Iohannes est nomen eius*, quasi dixerit *Gratia Gratia Dei iam instat, & misericordia visitaturi nos quamprimum ex alto.*

3. Ob eopiam gratiarum quæ * iij. VEL AB EXCELLENTIA & multitudine donorum Dei quæ in ipso verè, vt olim in Pandora fabuloso

Ioso illo gratiarum omnium Deorum armario, vel ipsi in-
iam inerant, vel mox erant infutura.

Aliquid enim non modo concretivè tale aut tale dici, sed etiam abstractivè (vt schola loquuntur) excellentem & copiosam eius denotat qualitatem, ac potius essentiam.

Sic liberalitatem ipsam, pro valdè liberali docti vsurpant, scelus pro scelesto Comœdiographi Latini-ores; nos rude vulgus ignem, pro ferro dumataxat benè candenti, aut pro corpore, quod graviore febris feruore adfectum est. Eiusmodi, totum ignem esse dicimus.

Iohannem ergò, id est *Domini gratiam*, vel *Domini donum*, non verò gratiosum dumtaxat adpellasse, fuit indicasse illum totum, quantum quantus fuit, gratiam fuisse, ex meris Dei gratijs & donis confectum.

Polydorum illum rectè adpellaueris, imò melius Pandoram, non omnium Deorum donum, sed omnium personarum Trinitatis numeribus cumulatifimum.

Iohannem Baptistam rectè dixe- ris, donum Dei	}	1. <i>Patris</i> , quod genitus sit ex sterilibus, gratia eius ex quo omnis paternitas in Cælo & in Terris. 2. <i>Filij</i> , quod ab eo Præcursor suus sit designatus; & dotibus huc necessarijs maturè imbutus. 3. <i>Spiritus-Sancti</i> , quod ab eo ante ætatem sit sanctificatus in utero, illuminatus, roboratus, & quid non?	Quomodo idem Pandora dici possit.
---	---	--	-----------------------------------

Symbolum, & velut tesseram quandam suam Iohanni Personæ diuinæ omnes contulerunt.

Deus bonè quantum in Iohanne, & circa Iohannem, agmen gratiarum!

* j. GRATIAE DEI FUIT, quod (vt nunc dixi) ex matre sterili, de patre vieto, sit natus. Cuius gratia hic euoluuntur.

* ij GRATIAE FUIT, quod ad Mariæ iam Deiferæ aduentum, & salutationem, repletus est Spiritu sancto, adhuc in utero situs matris.

Luc. i. Et Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris sue, dixerat Gabriel. Ea

Ea autem repletio quatuor dicitur

{	1. Iustificacionem ab originali;
{	2. Confirmacionem in bono, & contra futuros lapsus robur;
{	3. Acceleracionem vsus rationis;
{	4. Illuminationem, & Prophetiae donum.

* j. IUSTIFICATIONEM id est noxiae aut peccati originalis expiationem in utero matris, qualis in Hieremia fuisse creditur, insinuat.

D. Bern. ser. de Baptista.

* ij. CONFIRMATIONEM IN BONO &c. id est Bernardi sensu, Spiritus-sancti infusionem parem iam tū illi, quam Apostoli, vix tandem die Pentecostes acceperunt, vt perseuerare in bono possent. Natus est (vt sic dicam) Christi Apostolus, & Legatus,

Quā multa dicat Iohan. repletio à Spiritu S. in vetero.

psal. *Crucensu* sc. eum Domine in benedictionibus dulcedinis.

psal. *Vixit te Deus* (ō Baptista) oleo laetitiae praefortibus tuis, id est citius ac tempestiuus, & forsitan plenius, quam ceteros etiam Christi tecum Legatos & Apostolos.

D. Ambros. l. 2. in Luc. *Præsentia Domini matris in utero roboratur, qui infantie impedimenta nesciuit.*

De quatuor sanctificationis gradibus prosit legere R. P. F. Cornelium Mussam Episc. Bion. Francisc. serm. de Assumptione B. Mariae part. 3. initio.

* iij. ACCELERATIONEM VSUS RATIONIS, qui dati ferè non solet ante vel nouennium, vel septennium, vel quinquennium &c.

* iiij. ILLUMINATIONEM, & Prophetici spiritus collationem.

Exultauit in utero infans (aiebat mater eius ad Virginem.)

Exultatio enim illa non aliud fuit, quam quaedam Ioannis religiosa ad resurrectio coram Deo suo incarnato, quem quamlibet paruulum, quamlibet absconditè retrò post parietes duorum uterorum maternorum staret, iste quamlibet etiā paruulus & semestris, ex matrice in matricomnino perijdebat (vt Stephanus postea, caelo aperto) videntium id est prophetarum maximus, quā causā maximè, putem à Christo *plusquam pro-*

prophetam adpellatum.

D. Augustinus serm. 1. de Natiuit. Bapt. de Sanctis
20. *Expers lucis iam testis est Veritatis.*

D. Ambros lib. 2. in Luc. *Supra naturam, supra etatem,
in vtero situs matris, a mensura perfecta cepit etatis pleni-
tudinis Christi.*

D. Chrysost. homil. in Luc. 1. *Nondum loquitur, & sal-
tibus prophetat... nondum ei permittitur clamare, & per sa-
sa audiuit: nondum ducit vitam, & Deum praedicat; non-
dum aspicit Lucem, & solem indicat.*

Maximus Ep. Taurinensis serm. 1. de Nat. Ioannis.
*Verè hic omnium beatissimus paruulorum, qui in ira viscerum
adhuc materna cõclusus, adesse Saluatorem mundi, quia nec-
dum sermone poterat, prophesico gaudio reuelauit. Nullus ig-
norat omnem paruulum materno ab vtero prodeuntem, inier
ipsa lucis exordia, mæstis concrepare vagitibus; Solus Bapti-
sta Domini, vltra legem nascentium, natiuitatem suam læsi-
tiae exultatione praeuenit.*

Adorauit iam tum ille Christum, in ciborio anima-
to latentem, id est in vtero matris Virginis, magno
merito suo, vt nos nunc eundem animosa fide, ab-
sconditum in Augustissimi Altaris Sacramenti angu-
stijs.

Vterque atquè alter ad alterum dicere tunc potuit, Deuota
Scripturae
infectio.
*Antequam exires de vulua nomine, diuerso tamen vter-
que adpectu. Christus ad Ioannem quod eum nondum
natum sanctificabat; Iohannes ad Christum, quod
eum è ventre, in ventre matris plenissime sibi notum
adorabat.*

O Iohannem! ò verè Gratiam Dei!

* iij. GRATIAE FUIT, quod nondum natus Ma-
trem suam de repente Prophetissam effecerit.

Beda lib. 1. in Luc. 1. c. 1. expos. in med. *Duplici mira-
culo prophetant matres spirituum paruulorum.*

* iij. GRATIAE FUIT, quod reformavit patri genitus
perem: a organa vocis, mox vt in lucem editus est.

Luc. 1. *Apertum est ilico os Zachariae, & loquebatur be-
medicens Deum.*

* v. GRATIAE, quod vix octiduanus patrem suum
in cap-

in cantico se alloquentem intellexerit, cum diceret,
Et tu puer Prophetæ Altissimi vocaberis, præibis enim &c.
 quod Theophylactus euidenter adfirmat in c. 1. Luc.

D. Bern.
 ser. 1. de
 Ioan. Ba-
 ptista.

* vi. GRATIAE FUIT, & quidem non vulgaris,
 quod (teste D. Bernardo) nascens, B. Mariæ manibus
 primum exceptus est; & quis scit, an non etiam fortè
 lactatus ubere iam de cælo pleno, etsi nondum Chri-
 stum suum peperisset? Lac enim emittere dicuntur
 uberebus quæ grauidæ sunt, etiam ante partum.

*Quis mihi dei te fratrem meum sugentem ubera matris
 meæ, ut inueniam te foris, & deosculer te, & iam me nemo
 despiciat?* Cant. 8.

Tene latentem alumnum quæ virginis illius fuisse
 te Christi mei collectaneum? O!

* vii. GRATIAE FUIT, quod puer credebatur, & con-
 fortabatur spiritu, & erat in desertis, usque in diem assenti-
 onis sue ad Israel. Luc. 1.

Ne leui saltem maculare vitam

Famine possit, ut ait Paulus Diaconus.

Gratia ea talis fuit, qualem vos in nobis agnoscitis,
 qui in monasteriorum asyla vocati sumus.

Tutius enim certè subtrahi periculis, & perire nõ
 potuisse, quam inter pericula fuisse, & perire potuisse,
 & non perisse.

* viij. GRATIAE FUIT, quod ex tot Prophetis vnus
 in ea tempora fuerit reseruatus, quibus filium Dei vi-
 deret, ostenderet.

Luc. 10. *Beati oculi qui vident, quæ vos videtis. Dico au-
 tem vobis, quod multi Prophetæ, & Reges voluerunt vide-
 re, quæ vos videtis, & non viderunt &c.* uti & olim, in ty-
 pum huius, omnes Reges terrarum desiderabant videre
 faciem Salomonis, ut audirent sapientiam, quam dederat
 Deus in corde eius.

D. Augustinum ferunt tria in votis habuisse; Primū,
 Dei Filium in carne vidisse; Alterum, D. Paulum è
 suggestu sua verba resonantem audisse; Tertium, vert.
 Romanorum triumphos spectasse. *1o. Rau. Text. in
 of.*

* ix. GRATIAE FUIT, illum Ioannem ex tot Pro-
 phetis

phetis vnum fuisse delectum, in Filij Dei *antecursorem*
 & *preparatorem viarum Domini*, vt loquitur Tertull. l.
 4. cont. Marcionem

Plal 31. *Parauit lucernam Christo meo.*

Malach. 3. *Ecce mitto Angelum meum ante faciem tuam*
qui preparabit viam tuam ante te.

Illum vnum velut Auroram diei, aut Luciferum
 soli, Christo anteisse.

Illum velut Christi armigerum, scutiferum, ensife-
 rum, securigerumque designatum;

Illum vnum clausisse legem, Euangelium ape-
 ruisse; fuisse *principium viarum Domini*: vltimum Prophe-
 tarum, primum Apostolorum &c. Isak

Illum instar Iani alicuius bifrontis legem & Euan-
 gelium æque spectasse, illam a tergo, hoc a fron-
 te.

* x. GRATIAE FVIT, digito Filium Dei potuisse o-
 stendere, & dixisse pulcherrimum & augustissimum
 illud HIC EST.

Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.

Vbi sit di-

Hic est, de quo dicebam vobis O digitum, & indicem
 dignum, qui, si reliqua Baptistæ ossa perirent, vnus
 non pereat, & altissimo loco statuatur, vt in Alpibus,
 Mauriani, quo illum matrona quædam attulisse di-
 citur! Vbi sit di-
 gitus Bap-
 tistæ,
 vide Mas-
 sæum lib.
 2. chron.

Gloriosum, herbam illam Molij (vt sic dicam) her-
 barum laudatissimam, contra veneficia summa po-
 tentissimam, id est Christum ipsum, *florem illum cam-
 pi, & liliū conuallium de radice tessæ*, veram arborem vi-
 tæ, quam solus norat, non Mercurio inuentore aut
 monstratore, sed Deo Patre reuelante, semimortuo
 mundo, vnde vitam certò reciperet, demonstrasse.

* xj. GRATIAE FVIT, Patrum & Fidei uisorem,
 seu patrem fuisse spiritalem tot turbarum, Ierosoly-
 mitanorum, Iudæorum, accolarum Iordanis, quos
 pænè omnes baptisauit.

Item Christi baptismum præcucurrisse.

*Diuus Augustinus cap. 19. Enchiridij, vocat Ioannis Ba-
 ptisum, præcursorium ministerium.*

* xij:

* xij. GRATIAE FUIT, sanctum quoque cum ceteris Filij Dei verticem cōtigisse, tinxisse, Christum quoque in filiis suis (vt sic dicam) spiritalibus numerare posse.

D. Cyprianus ep. ad Iubaianum, *Per quem baptizantur ceteri, baptizauit.*

*Qui scelus mundi meruit lauans
Tingere lymphis.*

Vndè & illi perpetuum hoc Baptistæ nomen.

* xiiij. GRATIAE FUIT, constantissimè veritatem in spiritu & virtute Eliæ, æquè omnibus tam Regibus, vt Herodi ac Herodiadi; tam armatis auditoribus, id est militibus impijs, quam inermibus, plebeculæ, & meretricibus, prædicasse.

Fuisse *voce* Dei intus clamantis in deserto cordis eius, fidumque interpretem interni illius magnique Dictatoris, nihil addidisse, nihil detraxisse.

Psal. Scilicet panè non minus, quam ante Christum ipsum, *Iustitia* ante eum ambulabat, quam vnã ducem sequebatur, & quotidie sic hortantem intus audiebat; *Vsq̃ ad mortem certa pro Iustitia. Eccl. 4.*

psal. 18. Et loquebar de testimonijs tuis in conspectu Regum, & non confundebat.

Gratia rarissima, & in plurimis nunc optanda, & si esset eadem in multis, *meliore loco Respublica staret.*

* xiiij. GRATIAE FUIT, filios Israel tam scilicet potenterque docuisse, vt ad Deum nouo quodam successu vix biennij fortè spatio turmatim conuertentur. Oquis mihi det tot annorum concionibus, vel pauculos conuertisse! &c.

* xv. GRATIAE FUIT, tam sic vixisse, sic dixisse, vt Messias credi potuerit, quam iam talem creditum, cū reuera non esset, credi noluisse, & de Messia iuribus honoribusque spontè oblati, nil recepisse, omnia reculasse. *Quod sis, esse velis, nihilque malis.*

Cic. lib. offic.

Quis alius eo casu non Cæsarizaret, id est, *regnandi gratia* non violaret?

* xvj. GRATIAE FUIT, principatum martyrum Evangelicorum pro veritate occumbentium illi referuatam

uatum fuisse, primumque omnium sub Euāgelio pro Veritatis aculeis, equuleos impietatis tolerasse (Etsi enim, ignauorum matorum opinione, ea gratia gratia non censetur, accenseturque ab illis inter illa, de quibus prouerbio dicitur *Deorum dona Japè non dona;* à fortibus tamen inter gratias cumprimis numeratur, imò & Christi iphus oraculo gratia credenda est.

Marth. 5. Beati, inquit, qui persecutionem patiuntur propter Iustitiam.

Si enim gratia quædam ea non est, cur Baptista eam sic ambiuit, ut non modò martyr, sed martyrum Christi primus esse veller, ut dicemus cum quaestio- nem illam tractabimus, qua quaeritur, cur Ioannes non se defenderit ne capi posset; & cur captus, nullius pro se apud Herodem intercessionibus sollicitari? Ego certè hoc sequutus, in magnatibus meis libenter numero, aliquid aduersi ob Veritatis liberam prædicationem pertulisse.)

* xvij. GRATIAE FUIT, & fortassis omnium maxime, tot gratis nihil superbisse, & mira modestia tot beatitates suas condiuisse.

Hoc omnis Virtus illustrior, quo modestior seu humilior. Videte quæso, videte hominis in tanta gratiarum affluentia modestiam. *Non sum ego Christus* (aiebat Legatis Ierosolymorum;) *non Elias, non propheta.* Non sum tanti: non sum, nec quantum nec quod putatis. Supra merita de me sentitis.

Prellus verò aliquid de se dicere; *Ego vox* inquit *ego tenuis sonus clamantis in deserto.* Ego nihil aliud, quam leuis Echo, medias vix voces reddens, vix balbutiendo quod loquitur in me Dominus, enuntians

Ego vox, ego Echo clamantis in deserto. Nam, ut Echo ex se nihil est; sic nec ego quicquam sine Deo. Ut Echo loquitur verba non sua, sic *doctrina mea non est mea, sed eius qui misit,* & præmisit me.

Vnum scio, quod nihil scio nec facio, mihi relictus.

Ioann. Non sum dignus, vt solvam corrigiam calcedamenti Christi, quem vos nescitis.

Me oportet minui, & nominis mei celebritatem deflorescere; illum autem crescere, atque ex ignoto fieri celeberrimum.

Illum solum decet honor & gloria.

Ita coronam suam Iohannes, instar seniorum in Apocalypsi, ad pedes Agni in faciem procumbens, deponebat.

O Iohannem! o hominem gratiosum, & ex Gratijs meris confectum!

Non iam agnoscitis (Auditores) nostrum Baptistã, verum Polydorum fuisse, & amplissimum donorum Dei domicilium? torque donis gratijsque Dei, *præ ceteris participibus suis* diuinitus adfectum, vt meritò Iohannes, id est *gratia Dei*, quasi totus gratia, potius, quam *gratiosus*, dici debuisset?

Iniectiva
in nomi-
nis Ioan.
profana
tores.

Quò execrabiliores Christiani illi sunt, qui nunc tam contempnim nomen hoc Iohannis passim vsurpant, & duplicem Iohannem ore blasphemò, & ioco nimis scelesto adpellant, quem cuculum, vel adulteræ maritum, suspicantur

Pudeat hoc seculum nostrum tam nequam esse, vt, araneorum instar, mella in venena consertat, & nomina sancta sic profanet, sic Diuos blasphemet, sic eorum nomina seruire cogat impurissimis hominibus, & quasi vxorum suarum lenonibus significandis.

Ah! tam sanctum, tam venerabile nomen, diuinitusque tam magno viro inditum, tam turpibus hominibus imponi?

Homini adulterio inimicissimi, capitalisque omnis impudiciæ hostis, & pro pudicitia tuenda occisi nomen, ad homines vxoriæ pudicitia vel custodes negligentiores, vel (quod deterius est) prostitutores aut mercatores, transferri?

Quæ conuentio Lucis ad tenebras? Christi ad Belial? Iohannis ad adulteræ maritum?

Deus

Deus bone! in qua nos tempora reseruasti?
O imi! Quaeſo (Auditores, & in Domino ſilioli mei) ſi etiam ea blaſphemia, & cacoethes tales ſic appellandi, apud vos forte, quadam communis erroris contagione, inualuit; emendate, abſtinetote in poſterum ab hac ſacro-ſancti nominis Iohannis profanatione, neque tamen ideo uicium ullum alterius cuiuſcunq; Diui nomen illius uice reponite, quod nunc pleroſque in Gallijs facere audio.

Eti non in nomine Iohannis, aut alterius cuiuſcunq; Diui, non ſectitur omne genu, ut in nomine Ieſu; debet tamen cum multa reuerentia uſurpari, non ad fabulas, ad iocos, eoſque turpes, ſic inſecti &c.

II.

Iohannes Magnus a gaudio in eius Natiuitate.
Ecquotu deinde primus uitae ſeu natiuitatis dies, uel eius anniuerſarius, celebrari ſolet aut debet, niſi Magnorum uel coram mundo, uel coram Domino?

Apud Thraeces lata ſunt funera, luctuofa natalitia.
Philippus Macedo, Alexandro nato, forſitan latari poſſit Reges, & ipſorum imperio ſubditi Reſpublicae, fortaſſis de nato ſibi haerede latari poſſint, & id feſtis ignibus, ludis, tormetoruq; exploſionib; ceſtari.

At quae tanta poteſt eſſe Reip. latitia, de nato aliqui priuato infante, niſi magna quaedam & ualde publica bona, ex naſcentis natiuitate certo ſperantur?

Quae cauſa celebrandi diem natalis cuiuſcunq; anniuerſarium, niſi adſpectus bonorum uel magnorum, quae idem uel naſcendo, uel uiuendo, uel moriendo contulerit?

Oriente Sole publica omnium animantium latitia eſt. Galli geſtiunt, & ſe continere non poſſunt, quin cantu & alarum agitatione gaudia ſua exprimant; elephantum, quin adorent &c. *Elephantis enim eſt religio Syderum, ſoliſque ac Lune ueneratio,* ait Plinius.

Sed Sol eſt qui oritur, Luminare toti Orbi uiliſſimum aequè & iucundiſſimum, ſcilicet.

Soles ergo Reip. & Eccleſiae eſſe oportet, quotidianum

Baptiſtae magnitudinem elucere, ex gaudio de eius ortu, De Thracibus, uide Valer. Max. li. 2a c. 6. Pomponis Melam li. 2. de ſitu Orbis c. 2. Quod id non accidat niſi Magnis, & ualde comodis.

Plin. 8. c. Ut Soli inter caetera luminaria.

rum natalitia celebrentur, seu nascentium seu iam mortuorum.

Christo Iesu D. N. Christi Iesu natalis dies Cælo, Terra, Marique est celebratus?

Angeli gaudia sua de illius natiuitate, cætibus & cætibus sunt testati?

Magi ad participium lætitiæ illius, cum muneribus maximis, à suo Oriente adcurrerunt?

Et nunc quoque annuatim, eius diei anniuersaria toto, quam latè patet, orbe ab Ecclesia solennissimè celebrantur?

Sed Sol erat, imò Solis conditor, qui nascebatur, qui, si natus non fuisset, melius forsitan fuisset cuius homini, nunquam natum esse, & solem istum adspexisse.

Annuncio vobis gaudium magnum, quia natus est vobis hodie Saluator &c.

Quia & ortus est, & vixit & occidit nobis Sol iste Iustitiæ, & nunc quoque annuè primi ortus eius dies celebratur.

Et Mariæ Virgini. Vnius quoque Virginis anniuersarium Natiuitatis diem Catholici omnes celebramus, sed cuius? Mariæ illius, cuius ortus, partusque ipso visibilis huius Solis ortu mundo longè vtilior fuit; *cuius vita inclya cunctas illustrat Ecclesias, vt canit Catholica, cuius venter templum Dei fuit, anima Archiuum Apostolorum, & nostrorum Patrum Bibliotheca.*

Sed Iohannis huius quoque Natiuitas celebris & læta admodum fuit.

Luc. 1. Et audierunt vicini & cognati Elisabeth, quia magnificauit Dominus misericordiam suam cum illa, & congratulabantur ei.

Ibid. Et posuerunt omnes qui audierant in corde suo, dicentes: Quis putas puer iste erit?

Psal. Montes exultauerunt vt arietes, & colles sicut agni ouium; a facie etiam huius serui Domini mota est terra. Partietes pæne ipsi domorum, & muri vrbiũ, & cedri Libani congratulari gestiebant.

Nec fuit ea lætitia leuitatis.

Ango-

Angelus ipse iamdiu ante prædixerat dicam?an potius imperarat? Multi inquit in natiuitate eius gaude-

Baptista
Natiuitatem etiam
Barbari
celebrant

In Natiuitate, inquam, tam ipsa, quam eius anniuersario. Festum enim eius anniuersarium tota Ecclesia celebrat; nostri Montenses etiam festos ignes tunc excitant.

Quid? etiam Iudæi, Saraceni, Mahometani, Maurique cum ipsis Christianis æquè celebrant.

D. Augustinus ser. 20. de sanctis, qui est 1. de Nat. Baptista. Post illum sacrosanctum Domini Natalis diem, nullius hominis natiuitatem legimus celebrari, nisi solum Iohannis Baptiste. In alijs sanctis & electis Dei nominis illi diem colit, quo illos, post consummationem laborum, & deusum triumphatumque mundum, in perpetuis æternitates præfens hæc vita paritur; In alijs consummata vltimi diei merita celebrantur; in hoc etiam prima die, ipse Iohannis natiuita consecrantur.

Non minus de eo adhuc accincto, quam de discincto Ecclesia gloriatur.

III.

Magnus Iohannes à genere vitæ, & alijs quibusdam.

Magnitudo iterum
Baptista
collecta,

Denique Ioan-
nem magnum
prædicant

- 1. Genus vitæ;
- 2. Dignitas Legati Dei;
- 3. Legatio ad illum honorificentissima;
- 4. Herodis in illum obseruantia;
- 5. Herodiadis odium.

* J. GENVS VITAE. Si enim verè dictum; Sed Probitas Magnas, ingeniumque facit; Si non facit nec nobilem nec Magnum, atrium plenum fumosis imaginibus, sed ipsa Virtus;

1. Agere vitæ.
Ouid. 1. de Pono e- leg 10.

non. tabula iactare capaci Fumosos Equitum cum Dictatore Magistros, sed maioribus suis sua virtute præluere, quod Platonem, quod omnis Sapientum schola ingenuè confitetur;

Iuuenal. Sat. 8.

Quid Baptista hoc maius? qui tot Virtutes & sic coluit, sicque vitam instituit, vt me mei & multorum pudere possit, si dixero.

D 1 Dicen-

Dicendum tamen etiam cum pudore & rubore nostro, honore ipsius tanto maiore.

Forssitan enim sic animabimur imitari, quod laudare delectat.

*B. Vincen-
tium Valē-
ntini scr.
de Bapt.
decollati-
one.*

Iohannes ergo noster ita vitam instituit, ut annos natus quinque, aut, ut summum, septem (ut alij volunt) parentes quamlibet religiosos reliquerit, patriam & patrimonium omne etiam illud luculentum, contemserit, seque quasi fuga in eremum contulerit, ubi Deo tantum & sibi, ad annum circiter trigessimum auferre admodum vixit, usque ad diem ostensionis suae, id est, donec in publicum prodeundi praeceptum diuinitus accepisset.

Ita tamen, & reliquo vitae tempore vixit, ut non tam hominem, quam Angelum bonum (aut Iudaeorum maledicorum censura demonium) referret.

*Aquar. n.
potor fuit*

Matth. 11. *Potus Iohannes, aiebat Christus ad turbas, Neque manducans, neque bibens: & dicunt: Daemonium habet.*

Luc. 1. *Vinum & siceram non bibit, imò ne panem quidem comedit.*

Abstemius totus, & perpetuus aquae potor, ita nihil augens Herodis ararium, aut vectigal Caesaris locupletans.

*Elias Cret.
comment.*

Matth. 3. *Esca autem eius erat locustae & mel syluestre, (nonnulli scribunt meliagrium, ait Elias Cretensis.*

ad orat. 11.

D. Basilius conc. 1. de ieiunio, scribit Iohannis vitam, vnicum & perpetuum fuisse ieiunium.

Nazianz.

D. Gregor. Nazianz. orat. in sancta luminaria, non solum solitudinis alumnum illum vocat, sed & nullius cibi hominem.

in Arian.

Nullius

proe cibi,

Ouid. lib.

Meriam.

Seminu-

cus,

Dixisset si vidisset, Iohannes iste Cameleontis instar ventis nutritur & aura.

Matth. 3. *Habebat autem vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos.*

Marc. 1. *Erat Iohannes vestitus pilis cameli, & zona pellicea, cum Iudaeis esset lanea, circa lumbos eius, id est cilicio etiam constricto tegebatur, & locustas & mel syluestre edebat, locustas inquam, seu animalia, seu plan-*

plantarum summitates, & mel sylvestre, seu arborum
deserti folia melliti saporis, seu mel montanum, opus
agrestium summè amarum, & minimè nomi-
ne mellis dignum.

*Vide Ba-
roniũ 10. 1.
anul ad
Christi 31.
pag. 115.*

Paulinus Consularis in carmine de Ioan. Bapt. *Ve-*
stis erat & uisus consera camelis,
Contra luxuriam mores duraret ut artus,

Ar. cre. i. que graues, compuncto corpore sumnos.
D Bernardo, Iohannes planè neque vestiens. Sicut e-
nim cibum eius, cibum non era; sic vestis, vestis non erat.

Quid diceret, si nunc reuiuisceret, cum auro gē-
nifque reguntur omnia?

*Ouid. li. 10.
Metam.
Spelunca
pio domo
cōcatus,*

Etiã tonus antra fuerunt.
Luc. 1. *erat in deserto in diem ostensionis sue ad Israel.*
Fere eam vitam viuēbat Iohannes amore Dei, quā
mōtana agrestesque illa tans Caucaſum gentes con-
tempu sui, de quibus sic Plutarchus;

*Sunt ibi (inquit) quidam dura philosophia nudato corpo-
re adſuit, virtus sancti & suo iure uiuētes, Deo operam dan-
tes, Diogenem utilitate rerum suarum superantes, nulla perā
indigentes; non enim recouduant alimenium, quod ijs terra
subindere uentis suggerit, potum fluij, folia ab arboribus
defluentia, & herba à terra enascens lectum. Plutar-
chus tom. 2. Moral. orat. 1. de fortuna Alexan-
dri.*

Sed & omnis Iohannis sermo & actio quaquauer-
sus penitentiæ fuit.

*Totus pen-
nitentiã
sonans,*

Marci 1. *Fuit Iohannes in deserto baptisans, & prædi-
cans baptismum penitentiæ, in remissionem peccato-
rum.*

Matth. 3. ex Isai. 40. *Vox clamantis in deserto, Parate
viam Domini, rectas facite semitas eius.*

Ibid. *Penitentiam agite, appropinquabit enim regnũ celorũ.*

Ibid. ad Phariseos & Sadduceos; *Facite fructum dignum*

Penitentiæ. Chrysologus serm. 148. Iohannes vestiu,

uictu loco, totus Penitentiã formatus incedit.

Quid? etiam aded silentiosus fuit, ut Anacharidis

& Pythagoræ, non tam discipulum, quam Magi

*Paucilo-
quans.*

strum possis agnoscere.

D. Ambrosii lib. 2. in Luc. In Euangelio nihil super eo legimus, nisi orium eius & oraculum, exultationem in viro, vocem in deserto, & illud exitiale auctori suo pronuntiatum *Non licet tibi* &c. quo Herodem domi primum & in Curia, (seu vbiuis, priuatim tamen) deinde & publice pro Concione territauit.

Vnde quaque dux & princeps monachorum fuit, (vt voluit Chrysostomus hom. 1. in Marc.

Iean. Casian. collat. 18. c. 6.

D. Hieronymus ad Eustochium de custodia Virginit.

D. Bernard. homil. de Ioanne Bapt.)

De quo
nimis
proiectione
sentiant
Sectarij
nostri tē-
poris.

Nec enim ijs assentiendum æui nostri Sectarijs, qui contra totius veteris nouæque Ecclesiæ consensum, Baptistam nostrum alijs vulgaribus pueris exequant, similemque faciunt in schola, educatione, literis, studijs, ac præceptoribus.

Non ijs, qui dicunt illum in defuncti Patris locum successisse, Sacerdotiumque eius cum laude gessisse, penitentiam atque adolescentiam suam in cœconomia parentum, officijsque domesticis, ad annos vsque 30. exegisse.

Non denique ijs, qui blasphemant eum, non in vasta solitudine, sed in oppidis ac pagis prope Iordanem constitutis, nec procul a montibus, habitasse.

Cibum, non peregrinum & insolentem, sed adfuerum his cum quibus agebat, extitisse;

Locustas Iohannis pastum, ad genus marinorum piscium, & species canacorum pertinere, eumque hoc prohibito in lege cibo, pro Euangelica libertate vti voluisse. Mosaicis etiam ceremonias re ipsa & iure ipsum abrogasse, quæ ex professo omnia refutat R. P. Petrus Camus S. I. tomo 1. comment. de corruptel. Verb. Dei, qui est de venerando Christi præcurfore.

2. A Legatione, quæ dignitas Legatorum, pro ratione tamen mittentium potius, quam eorum, ad quos mittuntur.

Terminus à quo magis, quam terminus ad quem, magnos facit Legatos; cū non huius, sed illius personam,

nam, deposita sua, induant, & non pro mittentis, non verò etiam pro eorum ad quos mittuntur, dignitate tractentur.

Non enim qui à ciuitatula ad Regem Legatus destinatur, idè regie tractatur, quòd ad Regem mittatur; sed à Rege ad ciuitatulam destinatus, regie excipitur, quòd Rege destinatur.

Missus à Deo,

Cic. orat. contra Rullum. *Graue est nomen imperij (Legatorum scilicet) id etiam in leui persona perimesitur, propterea quòd vestro, non suo, nomine, abutuntur.*

Quanto strepitu Legatus seu Regis Hisp. seu Gallie excipitur! Quanto honore & religione, Pontificè Maxx. Legatis a latere, vel Nuutijs Apostolicis, obcurfatur! pro dignitate eorum scilicet, quos representant.

At de quâ re legatus. *1. De persona Christi; 2. De fide in ipsum; 3. De penitentiâ; 4. De operu bonorum necessitate.*

Materia Legationis Baptiste ferè quadruplex.

Maiore autem semper & pompâ & religione excipiuntur Legati, quo de rebus maioribus sunt eorum Legationes, vt de Pace, de Indutijs, de fœderibus, &c.

Sed & hoc laudabiliores Legati, quo duriorem, difficilioremque subeunt Prouinciam, vt sunt, quæ ipsis illis, ad quos itur, perferunt iniucunda. Quanti ergò Ioannes noster æstimandus est Dei Patris ad hominis Legatus, de rebus sanè maximis, incredilibus, ad salutem æternam omninò absoluteque necessarijs, vt de Filij Dei Incarnatione præfenti, de Christo paupere illo quidem, sed tamen omnium Redemptore? de fide in ipsum? de duris atque iniucundis, vt de dignis penitentiæ fructibus faciendis?

De rebus multis, maximisque,

Ioan. 1. *Fuit homo missus à Deo, cui nomen Ioannes. Hic venit in testimonium vt testimonium perh beret de lumine, vt omnes crederent per illum.*

Malach. *Ecce ego mitto Angelum meum ante te, &c.*

Fuit scilicet Baptista Penitentiarius maximus, id est, Penitentiæ summus prædicator. Non sentis quâ-

ti se, & confortes eiusdem ministerij, faciat Paulus dicens, *pro Christo legatione fungimur? Non tu saltem taci facias Iohannem?*

Et quid
sine mi-
raculis,

Imò verò est etiam aliquid, quod Iohannem in legatione sua faciat Prophetis alijs, adeoque Apostolis ipsis admirabiliorem, nempe quòd sine miraculis vllis, ad res tantas, ad Gentem signa quarentem, & inter signa enutritam venire ausus est.

Moyles & Aaton fratres, ad suos primùm, deinde ad Pharaonem, Legati Dei venerunt quidem de re grati, de libertate recuperanda, de iugo Tyranni excutiendo; Sed *posuit Dominus in eis verba signorum suorum*, quo agerent agenda constantius.

Apostoli quidem etiam ad Gentes immanitate barbaras Legati Christi, de paradoxis Euangelij sermones habituri, profecti sunt; *sed Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis.* Marci vlt.

psal.

Iohannes autem noster (mirabile dictu) nulla miraculorum potestate instructus, Legationem difficillimã obijt, novos ritus induxit, Reges reprehendit, cum doctis Phariseis & Sadduceis bella Domini gessit, sola sanctitate seu vitæ rigore armatus, per quæ *testimonia eius credibilia facta sunt nimis.*

In qua le-
gatione
multum
sibi inco-
modavit.

Neq; verò eius duntaxat fortitudo in hac legatione docendi baptizandiq; publicè emicuit, sed etiam mira obedientia.

Quam durum putas fuit Iohanni diurnæ solitudi-
dini, & plus quàm Pythagorico (nempe quinquies quin-
quennali aut circiter) silentio iam adiuero, & pænè lo-
qui desuero, ab otio suo sancto in publicum sic ab-
strahi, & ad prædicationem rerum tam iniucundarũ,
populis Regibusq; destinari?

Philosophi sanè plerique, si huc à scholis & Musæis
suis auocati essent, nolissent.

Iohannem vicit iubentis auctoritas.

Amore
Dei & pub-
licæ boni.

Iohannem vicit ratio, putantem *veri studio à rebus
gerendis abduci contra officium esse. Virtutis laudem omnem
in actione consistere.* Cic. 1. off.

Iohannem vicit amor patriæ, & publici boni.

Iohanni

Iohanni visum salutarius, in horro olera obediēter
tolere, quam cum Paulo in tertio celo spōtē verlati.

Nec vt Moyſes, dixit; mitte quem miſſurus es.

Nec vt Ionas, odiosam illam, de *diēnis penitentiā*
fructibus faciendū. Legationem subterfugit.

O hominem legationē sua dignissimum!

* 3. LEGATIO AD ILLVM HONORIFICENTISSIMA, quā à loco; Nā ab Ierusalym; matre vrbiū,
vrbe Regū Sacerdotūq; domicilio; quā à *mittentib.* Nā
à Iudæis & concilio Zanedrin celeberrimo; quā à *Legati-*
onē ad illum gloriosissi-
ma, Nam miſsi sunt Sacerdotes & Leuitæ & quidē ex Phari-
ſeis hominibus aui illius sanctissimis, cum Diaconis
& Subdiaconis (vt vulgō dicitur) ad eum ventum eſt;
quā à *causa*; Nam Meſſia dignitatem, &, qua poterant,
Deitatem, Iohanni, excluſo Chriſto, tantum non offe-
rebant, ſi vel ambiret, vel ſaltem admitteret.

Ioann. 1. Miſerunt Iudæi ab Ierusalymis, Sacerdotes
& Leuitas, ad Iohannem, vt interrogarent eum. Tu quis
es?

Ibid. Et qui miſsi fuerant, erant ex Phariſeis.

Quidni? nam Omnes habebant Iohannem, quia verē Pro-
pheta eſt. Marci 11.

Cogitantibus omnibus ne fortē ipſe eſſet Chriſtus.

Matth. 14. Herodes volens Iohannem occidere, timuit
populum: quia ſicut Propheſiam eum habebant.

Siue enim iam tum odio, vel contemptu nimium in
verbis ſeueri, nimiumque pauperis Chriſti, (vt quidam
volunt;) ſeu vitæ in Iohanne, quam in Chriſto, ſeue-
rioris, Iudæi id fecere, nunc non diſputo; multum ta-
men ad Iohannis gloriam facit, eius vitam potuiſſe vi-
deri illa Chriſti perfectiorem; & cum tunc in Iudæa
tot ſectæ vigerent, tot alij nobiliores illo viuerent, tot
docti religioſique homines florere, vnum illum è
tam multis viſum eſſe dignum, cui Meſſia dignitas, id
eſt ipſa Cæli & Terræ dictatura, ſeu Monarchia, de-
ferretur.

* 4. HERODIS IN ILLVM OBSERVANTIA.
Marci 6. Herodes metuebat Iohannem (metu filiorum
ac reuerentiæ ſcilicet) ſciens, non tantum opinans
eum

4. Ab Re-
gis in illū
obſerua-
tia,

eum virum iustum quo ad homines & sanctum : quo ad Deum : & custodiebat eum (id est, vno sensu obseruabat, & colebat) & audito eo multa faciebat (id est, ita aure Principis catenis aureis captiuarât Ioannes, vt ipse Rex nunc quædam ad suam ipsius salutem, nunc alia ad Patris ac subditorum relaxationem pertinentia, & imprimis quædam ad Religionis diuinæ promotionem, morum publicorum reformationem, Ioannis vnus suafu faceret) & libenter eum audiebat (seu blandè monebat in priuatis colloquijs, seu durius in conacionibus argueret audiebat cum magna voluptate, sed audiebat tantum, postquam Herodiadis amore captus est. Vis maior amoris in fœminam, quam in Ioannem tunc fuit. Posuit enim tandem Iohannem in carcerem propter Herodiadem uxorem fratris sui, ait Matth. c. 14. id est Herodiade id acriter sollicitante, alioqui non facturus.

Parumne laudis, Regi suo quempiam placuisse? parumne eius obseruanciam metumque filiorum meruisse?

Principibus placuisse viris non vltima laus est. Si senso

D. Ambr. Ambrosij, dignitas est, seruum esse potentis; quid est, eadem esse reuerendum.

in 1. Timoth. 1. De quodam non sine laude legitur, *Magnificauit eum Deus in conspectu Regum.*

Quantò laudabilius, etiam Tyranno, id est virtutum hosti, qualis Herodes fuit, etiam benè agendo, sic placere potuisse!

Ipse hostis Teucros insigni laude ferebat.

Virgil. 1. Aeneid. *Et inimici nostri sunt iudices.*

Maximum verò, & omni laude altius, etiam à Tyranno, & quod de multis, & sæpè, & acerbè, & nominatim, & quidem de inconcessis amoribus corripias (quæ omnia Ioannes præstitit) libenter audiri.

Etiam sæpè & acerbè correpti, Si enim Veritas odiosa scelerosis, etiam de media plebe homuncionibus, vt strigilis ferè equis vlcerosis; quanto magis illis, qui videntur regere populum, maxime si libidinum arguantur?

Efferantur enim ferè homines omnes, cum amore ardent,

ardent, vt fere pleræque omnes.

Paucissimos inuenias liberè veritatem prædicantes populis Regibusve, deinceps libenter auditos, atque ita obseruatos vt prius, ab ipsis illis, quos notauerunt, vt vt artificio maximo, summaque dexteritate vitia notare studuerint.

Et quidè de inaccessis amonibus.

Chrysostrum illum aurei oris virum quis dicendi dexteritate æquauit? quis prudentia Senecam? at tamen huic, Neronem tyrannum verbis castigasse, mortem; illi, ludos ad Eudoxia Imperatricis statum fieri prohibuisse, & Eudoxiam ipsam, de adempto Calitropæ viduar agro, corripuisse, nobiliorumque hominum viuendi licentiam taxasse, exilium aliquoties attulit; vt non mirer displicere aliquandò eos, qui Andabatarum more clausis oculis gladium ventilant.

Hunc vnum nostrum Ioanem Herodes seu se carperet, seu non carperet, libenter tamen auãtebat, & custodiebat, obseruabatque.

Sed Ioannes erat, id est, homo erat, in quo gratia seu donum Dei speciale erat reconditum. Fuit hic homo missus à Deo, plenus non minus gratiæ quam veritatis, vt placerent semper etiam inuectiua eius in conspectu Principis.

Sin ais, fortè omnia hæc Regem finxisse, vt aliàs iam insinuauit;

Respondeo; Ita est, Verè aut fictè Ioannem Herodes obseruabat.

Ad oblectiuiculis responsio.

Si verè, rectà obrinemus Ioannem verè virum magnum fuisse, ac tantum, vt Tyranno, etiam vitia eius blanda non blandè corripicns, placuerit, raro miraculo.

Si fictè; vt sic quoque, sed obliquè, id ipsum euinamus. Obrinemus enim Iohannem, tantum fuisse vt etiam Tyrannus ipsi displicere, aut non satis placere formidatit, ne quid aduersi vel à Deo, vel ab hominibus vnus Eremitæ admiratoribus idcirco illi accideret.

* s. HERODIADIS ODIVM, plus quàm Vaniianum.

s. Ab Herodidis a il lamo.

Marci

Marci 6. *Herodias autem insidiabatur illi, & volebat eum occidere.* occidere (inquam) ipsamet, nam ab alijs illum occidi non satis iræ meretricis fuisset.

Ibid. *Herodes vinxit Iohannem quidem in carcerem.* sed propter Herodiadem, id est, Herodiade id virgente.

Quo flagraret odio ostendit crudelis adultera, quæ in omnem occasionem perdendi Iohannis semper fuit intenta; Et maxime cum dies opportunus accidisset, natalis Herodis, ut ait Marc. c. 6.

Ostendit, quum consulenti se filie, quid peteret, consilium non aliud petere, quam caput Iohannis, cum quidlibet aliud, etiam diuini regni Herodiani, posset.

Caput Baptistæ, pænè regno aestimauit. Credo, non modò non adipisci medium regnum, sed regnum integrum iam adeptum perdere, quam Iohannem cum capite diutius stare maluisset, tam capitaliter oderat Lupa illa feruum Dei.

Ostendit, quam non satis habuit, præcisum esse Baptistæ caput, sed filiam in disco conuiuio importare permissit.

Ostendit, quum illatum in mensam caput sanctum cultello lancinauit, nihilo mitior vel Longino qui læcea mortui Christi latus aperuit; vel Fulvia M. Antonij vxore, quæ caput obruncati Ciceronis primum maledictis dirisque est exsecrata, deinceps inpositam gremio conspuir, aciusque tandem despiciens; linguam illi faucibus extraxit, aciculaque plerumque confixit.

Hinc Quintianus in Cleopoli, *Fulvia linguam.* Locus sequentiæ, mensa; tempus, conuiuij & quidem festiuissimi; causa, vocula vna.

Vide Ioan. Adelfum annotat ad sequentiã decollationis Bap. Ostendit, cum caput eodem tumultu cum corpore componi inuidit, resurrectionis alicuius subita formidine, sed in parietem palatij Herodis Ierosolymis cautè infodit, infossum sæpè visitauit, ne fortè reuiuisceret, aliquando etiam magna cum voluptate ei sic ferè.

ferè insultauit. Itane? Tu conatus es ab Herodis me
complexu auellere? At ego cum vita tibi caput à cor-
pore reuelli, digno militiae tuae stipendio; Itaque &
diuino nutu inufflante in faciem eius capite Iohan-
nis spiraculum non vitæ sed mortis; protinus scelesta
scelestissimam animam euomere, atque Inferno, quo
iam diu digna erat reddere coucta est, si D. Vincentio
Valentino credimus.

*D. Vincenti-
us Va-
lent. serm.
de decolla.
Baptistæ.*

Certe, aiunt caput sanctum primo sepultum fuisse Hiero-
solyms, iuxta palatium Herodis, ait Christ. Mallæus l. 8.
chronicorum, historicus non malus.

Conuenit & Iohann. Adelpus annotationibus in se-
quentiam quam vocant Decollationis Baptistæ; ibique hor-
tatur videre de ea re tractatum egregium VVilhelmi Cao-
nesim Vicecellarij vrbis Rhodiæ, Latium, & à se Ger-
manum factum. Velim vidisse.

Odium ex his adulteræ in Iohannem vides.

Itaque & hinc quoque magnus censendus est.

Quid audio? inquis. Etiamne tu ab odio Reginae adul-
tere illum laudabis, quem contra paulò antè ab Re-
gis æquè adulteri in illum obseruantia & amore, lau-
dauisti?

*Ad obie-
ctiunculâ
respondit.*

Omninò. Nam vt vituperari à malis, laudari est,
sic & odio haberi.

Cicero quoties gloriatur nullum fuisse impro-
bum, & Republicæ hostem, qui non & mox Cice-
ronem patriæ patrem, pro hoste & hostem habue-
rit?

Vt autem Herodes, qui Baptistam nostrum ama-
uit, quem Herodias oderat, æquè adulter fuerit, hoc
tñ Herodiade melior fuit, quòd ipse improbus, Vir-
tutes, quas in se non amabat, amaret in alijs, & salutè
propior, quàm illa, fuit, quòd libenter monitorem
audiebat, & multa audiò eo faciebat, facturus etiam for-
tassis adulterio incesto finem, nisi Herodias illū phil-
tris suis dementaret.

Itaque ab illius amore, aliqua laus Iohannis, vt ab
Herodiadis odio capitali, trahi potest.

Denique

Denique, etsi vituperari à malis, laudari sit, non tamen idcirco laudari ab iisdem malis, vituperari est, aut minus laudari. Nam virtus ut plurimum etiam ex improbis etiam veram laudem vel per vim extorquet.

Sed præstat Ioannis Magni laudes Patrum censuris terminare.

D. Chrysof. homil. 16. ex varijs in Matth. *Ioannes schola Virtutum; Magister vite; Sanctitatis forma; norma Iustitiæ; Virginitatis speculum; Pudicitie titulus; Castitatis exemplum; Penitentiæ via; Peccatorum venia; Fidei disciplina. Ioannes maior homine, par Angelis; Legum summa; Apostolorum vox; Silentium Prophetarum; Lucerna mundi; Præcursor Iudicis; Christi metator; Domini testis; totius mundi Trinitatis.*

* al. nunti-
us.
Mercurium Trismegistum Evangelicum illum autem appellare.

D. August. serm. 21. de sanctis, vel ser. 2. de Natiuit. Bapt. *Præcellit ceteros, eminet vniuersis, antecellit Prophetas, supergreditur Patriarchas, & quisquis de muliere natus est, inferior est Ioanne.*

Idem in Plal. 29. *Nihil maius extitit in genere humano, quam Ioannes Baptista.*

Ibidem. *Si queris excellentiam hominis, Ioannes Baptista est.*

Cyrellus homil. 15. autor est, eum ad summam humanæ iustitiæ & virtutis perfectionem, peruenisse.

Ioannes perfectione Gigas fuit, ceteri Pigmei tantum.

Vt Atlanti cælum humeris ferenti, & iam sub suo pondere fatiscenti, Hercules dignus venit successor, sic Ioannes Christo mundi peccata sublaturus, præcursor dignissimus præmissus est.

Autor imperf. op. homil. 27. in Matth. *Ioannes specie homo, gratia Angelus, quia nihil carnis erat in eo, nisi solus adfectus; corpore tenebatur in carcere, anima in cælo.*

Orig. 10. 5. in Ioann. *Origenis error reiectus.*
Quid? Origenes ausus dicere, Ioannem istum non hominem natura fuisse, sed ex Angelis cælestibus vnum, qui missus est, ut assumpto corpore testimonium de Christo perhiberet.

At non Angelus certè fuit natura, sed gratia & officio; nihilo tamè Angelis minor, ac fortassis etiam aliquàto maior.

Dicis causà; Etsi vestis aurea, sit Linea aut Lanae pretiosior; possit tamen Lanae tanto artificio, totque gemmarum appendicibus nobilitati, vt Lancam auream sit institor quiuis praelaturus.

Vt Lyssippi nobilis quondam statuarij statua illa marmorea Alexandrum referens, visa pretiosior, quàm aurea illa altera; ideoque pretium marmoream dedit Alexander talenta viginti, auream duo duntaxat, quod aurea, etsi materiam nobilitate marmoream vincens, vinceretur tamen à marmorea artis plenitudine, vt in quam omnem artis atque ingenij vim statuarius effudisset (vt refert Plinius:) sic Angelus natura, quidem nobilior Ioanne; Ioannes autem Angelo, amplitudine gratiarum.

Quærit ergò quispiam, quis & quantus Iohannes Baptista?

Verbulo responderim, esse omne quod nõ sit Deus. Homo, vt mater eius.

Minus aliquid est Christo & Maria; maius aliquid altiusque cæteris vniuersis.

D. Bernardus & Gersonius, Doctores Catholicissimi, adserere audent, Baptistam istum vnum solumque, in Cælo vnã constituere Hierarchiam, neminem illi latus, neque dextrum neque sinistrum, claudere.

An non igitur Iohannes Magnus? an non hic Tragediæ nostræ actor, ante omnes illustris?

Quis ergo illustrior, hoc sceleratori persequitor.

E C H O

CONCIONIS IV.

THEMA. Herodes Tetrarcha metuebat Ioannem, sciens eum virum iustum, & sanctum, & custodiebat eum, & libenter eum audiebat, & audire eo multa faciebat. Marci 6.

E

Facta